

det for Stebliffet var et uheldigt Tidspunkt at fremkomme med disse Love, og jeg troer ikke, det kan ventes, at en Lov som denne kan gaae igjennem; i alt Fald vilde Ministrene vist ikke, naar de havde troet det muligt at faae den igjennem, have unbladt Noget for at bringe en gunstig Stemning tilveie. Nu er ganske vist Fordringen om forøgede Lønninger baseret derpaa, at Arbeidet skulde være steget i overordentlig Grad, og det er muligt, jeg betvivler det ikke; men imidlertid er det dog vist, at naar man gaaer op i Ministerierne for at faae en eller anden Sag udført, for at søge En eller Anden, finder man sjelden en Embedsmand der før langt op ad Dagen. Nu var det maaskee formeget forlangt, at Embedsmændene skulde begynde deres Arbeide paa samme Tid som andre Arbeidere begynde deres; jeg vilde finde det høist urimeligt, at en Embedsmand Kl. 6 skulde sidde paa sit Kontoir; men jeg troer dog ikke, det var fortilbligt, om han var der Kl. 10. Ministrene have ikke fundet det rigtigt at indføre en Contoirtid, men jeg veed ikke, hvad der kan tale derimod; var en Contoirtid indført, og sadde Embedsmændene fra Morgen til Aften paa deres Contoir, saa vilde vi ikke være istand til at sige: de bestille Intet, thi de vilde da kunne svare: vi have Saameget at bestille, at vi maae sidde den hele Dag. Nu vide vi, at de ikke sidde der, vi vide, at Forretningerne som oftest afgjøres paa nogle Eftermiddagstimer, og jeg troer, at saalænge vi ikke ere ophyste om, at Embedsmændenes Tid er tagen mere i Beslag, end vi nu kunne see, navnlig i Ministerialbygningen, kan man neppe vente noget væsentligt Tillæg i Embedsmændenes Lønning. Jeg er ikke af dem, der ønske, at Embedsmændene ikke skulle have rundeligt og godt, men naar man støtter sit Forlangende paa den Omstændighed, at deres Arbeide er forøget, saa maa det ogsaa vise sig i Gjerningen derved, at deres Tid er optagen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Da det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, er saa ung i Thinget, og da det har viist sig, at han ikke kjender den hele Gang, som er fulgt med Hensyn til de Lønningslove,

af hvilke der nu foreligger een til Behandling, kunde der maaskee være Grund til at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, der af ham nu blev holdt. Jeg troer, at det ærede Medlem ved blot at gjennemgaae de sidste Forhandlinger om denne Sag vilde have faaet tilstrækkelig Veiledning i Henseende til dens Historie; da han imidlertid nu ikke har forskaffet sig denne Veiledning, skal det være mig kjært med nogle faa Ord at yde ham den her. Det er fuldkommen rigtigt, at det ingenlunde var Ministeriet ubekjendt, at Tidspunktet for Fremlæggelsen af Lønningslove ikke i og for sig kunde siges at være gunstigt; der kan dog imidlertid ofte være Omstændigheder tilstede, som tale for, at Regjeringen indbringer Lovforslag for Rigsdagen, uagtet det maa erkjendes, at Forholdene kunde være gunstigere, navnlig naar det er Tilfældet, at der ikke kan paavises nogen bestemt Udsigt til, at bedre og gunstigere Forhold snart ville vise sig. Men hvad specielt den foreliggende Sag angaaer, da synes det ikke, at der behøves nogensomhelst Reiserdiggjørelse for dens Fremkomst; thi da den blev indbragt i forrige Sessjon, blev det meget bestemt udtalt, saavel under den første Behandling — som var den eneste Behandling, der blev Sagen tilbeel i Thinget —, som af det Udvalg, der blev nedsat, at det maatte ansees ønskeligt, at Sagen kunde blive Gjenstand for en nyere Dverveielse, og at det derfor var rigtigere at udsætte dens Afgjørelse for at derefter i næste (altsaa denne) Sessjon et andet Lovforslag kunde indbringes og faae sin endelige Afgjørelse. Det er en Udtalelse af en saa bestemt Bestaaffenhed, at det ganske sikkert vilde have været heelt besynderligt, dersom der ikke nu fra Regjeringens Side var fremkommet et Forslag til fuldstændigere og endelig Drøftelse. Fremlæggelsen af et saadant Forslag i denne Sessjon er saameget mere i Dverensstemmelse med de Anstuelser, der ere komne frem her i Thinget, da saa at sige stadig det Uheldige i at skulle vedtage Lønningsforhøielser for enkelte Aar er bleven fremhævet her, og da der herfra er udgaaet bestemte Opfordringer til Regjeringen om at fremkomme med samlede Forslag til en saadan Forhøielse, som maatte ansees for at være passende og billig, for at Sagen